

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 688/2025-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. et Mgr. Dušanom Strakom, Námestie legionárov 5, Prešov, proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Svk/30/2025 z 1. augusta 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 10. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením najvyššieho správneho súdu označeným v záhlaví. Zároveň navrhuje, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil, vec vrátil najvyššiemu správne mu súdu na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a pripojených príloh vyplýva, že Správny súd v Košiciach uznesením č. k. PO-65/37/2022-67 z 21. januára 2025 prerušil konanie do skončenia konania vedeného na správnom súde pod sp. zn. 5S/55/2024 o preskúmanie rozhodnutia Centra právnej pomoci, kancelárie Prešov (ďalej len „CPP“) zo 4. júna 2024 (sp. zn. KaP0-60346/12470/2024-61 885/2024), pretože otázka zastúpenia sťažovateľa (v pozícii žalobcu) v tomto konaní závisí od rozhodnutia o poskytnutí právnej pomoci CPP, ktorého preskúmanie je predmetom konania na správnom súde.

3. Proti uzneseniu správneho súdu o prerušení konania podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť, v ktorej uviedol, že ju podal pre opatrnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g), h), i), j) a iných Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) a ostatných zákonov Slovenskej republiky,

ako aj Európskeho spoločenstva. Zároveň uviedol, že obsahové znenie týchto dôvodov doloží dodatočne, a požiadal o pridelenie advokáta na spísanie kasačnej sťažnosti. Vyjadril nesúhlas s prerušením konania, a preto navrhol predmetné uznesenie zrušiť.

4. Keďže kasačná sťažnosť nemala náležitosti ustanovené zákonom, čo bránilo vecnému prieskumu rozhodnutia v kasačnom konaní, najvyšší správny súd ju napadnutým uznesením z 1. augusta 2025 odmietol ako neprípustnú podľa § 459 písm. e) SSP.

5. Kasačný súd konštatoval, že kasačná sťažnosť obsahovala výpočet sťažnostných dôvodov podľa § 440 písm. g), h), i), j) SSP, avšak tieto neboli bližšie špecifikované. Zároveň sťažovateľ v kasačnej sťažnosti žiadnym spôsobom nereagoval na právne posúdenie či samotný obsah uznesenia, ktoré bolo predmetom kasačného prieskumu. Sťažovateľ neuviedol žiadnu bližšiu špecifikáciu sťažnostných bodov v zmysle § 445 ods. 1 písm. c) SSP, a to napriek tomu, že o náležitostiach kasačnej sťažnosti a ďalších s ňou súvisiacich skutočnostiach bol v rámci uznesenia správneho súdu riadne poučený.

6. Vzhľadom na absenciu bližšej špecifikácie dôvodov v podaní sťažovateľa nebolo možné z jeho podania zistiť viazanosť správneho súdu žalobnými bodmi. Sťažovateľ neuviedol konkrétne nesprávne posúdenie veci, nešpecifikoval ani žiadnu právnu otázku a neuviedol, prečo zaujal správny súd nesprávny právny názor na jej riešenie. Z obsahu kasačnej sťažnosti vyplýval len subjektívny názor a nespokojnosť sťažovateľa s postupom správneho súdu, ako aj jeho situáciou týkajúcou sa nezákonného spôsobu pozbavenia pobytu a problematického doručovania mu listín.

7. V súvislosti so žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie advokáta na spísanie kasačnej sťažnosti ho kasačný súd poučil, že nemá povinnosť ani právomoc ustanovovať advokáta účastníkom konania. Účastník konania je povinný si zastupovanie advokátom zabezpečiť sám alebo požiadať o bezplatnú právnu pomoc v nadväznosti na právnu úpravu pri poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

8. V závere kasačný súd doplnil, že je viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti a preskúmava rozhodnutie správneho súdu len v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý, ako aj sťažnostnými bodmi okrem prípadov vymedzených zákonom (ktoré v prípade sťažovateľa nenastali). Kasačný súd nemá oprávnenie za sťažovateľa dôvody nezákonnosti napadnutého uznesenia vyhľadávať a ani dopĺňať dôvody jeho kasačnej sťažnosti.

II.

Argumentácia sťažovateľa

9. Sťažovateľ uvádza, že kasačný súd napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že kasačná sťažnosť nespĺňala zákonné náležitosti z dôvodu, že v nej neboli uvedené tzv. sťažnostné body, teda opísanie rozhodujúcich skutočností, na základe ktorých považoval rozhodnutie správneho súdu za nezákonné. V kasačnej sťažnosti pritom uviedol celú genézu právnej veci, aby kasačný súd pochopil, o čo v nej ide, a preto nemohla byť kasačná sťažnosť odmietnutá len na základe formálnych nedostatkov, pričom bez advokáta len ťažko mohol argumentovať, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie veci.

10. Všetky podmienky na poskytnutie právnej pomoci sťažovateľ splnil (aj nad rámec zákona), a preto mu mal byť pridelený advokát v konaní pred správnym súdom a aj v kasačnom konaní.

V dôsledku toho, že nebol dostatočne poučený súdom a nebol zastúpený advokátom, došlo k porušeniu ním v petite ústavnej sťažnosti označených práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) uznesením najvyššieho správneho súdu, ktorým bola odmietnutá kasačná sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu o prerušení konania. Paradoxne k prerušeniu konania pristúpil správny súd z dôvodu poskytnutia dostatočného časového priestoru na definitívne rozhodnutie o poskytnutí, resp. neposkytnutí právnej pomoci sťažovateľovi CPP v konaní o žalobe pred správnym súdom (teda vo veci samej).

12. Ústavný súd vzhľadom na svoju doterajšiu judikatúru považuje za potrebné v prvom rade pripomenúť, že nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať rozhodnutie všeobecného súdu v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu iba vtedy, ak by ním vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 395/2019).

13. Ústavný súd vo vzťahu k čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru už judikoval, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa dohovoru (II. ÚS 71/97). Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (IV. ÚS 195/07) a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne.

14. Ústavný súd v prejednávanej veci nezistil taký výklad a aplikáciu relevantných právnych ustanovení, ktorých účinky by boli nezlučiteľné s označenými právami sťažovateľa alebo ktoré by popierali samotný obsah a zmysel aplikovaných noriem. Ústavný súd považuje najvyšším správnym súdom poskytnuté posúdenie splnenia procesných podmienok konania, za ktorých môže pristúpiť k meritórnemu prieskumu veci, za ústavne akceptovateľné. Je zrejmé, že sťažovateľ poukazoval na to, že doplní náležitosti kasačnej sťažnosti. V lehote určenej na podanie kasačnej sťažnosti však zákonom predpísané náležitosti, a to skutkovú a právnu argumentáciu (sťažnostné body), nedoplnil. Kasačný súd je viazaný rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti a z dôvodu absencie podstatných náležitostí, ktorá znemožňuje meritórnny prieskum uznesenia správneho súdu, kasačnú sťažnosť sťažovateľa odmietol v súlade s procesnoprávnou úpravou o kasačnom konaní. Sťažovateľ síce požiadal o ustanovenie advokáta na spísanie kasačnej sťažnosti, avšak ako kasačný súd uviedol, nemá povinnosť ani právomoc na jeho ustanovenie. Ústavný súd porušenie označených

práv sťažovateľa nezistil. Sťažovateľ neuviedol zákonom predpísané náležitosti kasačnej sťažnosti. Uvedený procesný nedostatok je pritom takej povahy, že bráni vecnému prejednaní kasačnej sťažnosti. Procesný postup kasačného súdu v súlade s procesným právom nemožno považovať za porušovanie základných práv sťažovateľa.

15. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, ktorého porušenie sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

16. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd konštatuje, že medzi napadnutým uznesením najvyššieho správneho súdu a označenými právami sťažovateľa nezistil takú príčinnú súvislosť, ktorá by signalizovala možnosť vyslovenia ich porušenia po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a preto odmietol ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

17. Ako *obiter dictum* ústavný súd podotýka, že k vecnému prieskumu napadnutého uznesenia pristúpil v záujme materiálneho prístupu k ochrane práv sťažovateľa, keďže v predmetnej veci videl aj neopomenuteľne prítomný dôvod jej odmietnutia podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí spočívajúcich v nedostatku ústavnoprávne relevantného odôvodnenia ústavnej sťažnosti.

18. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu